

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 45/2020
26.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Добриле Страјина, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., ..., ..., кога заступа пуномоћник Борко Зимоњић, адвокат из ..., ..., локал ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-2 У 3035/18 од 09.10.2019. године, са противним странкама Градским већем града Краљева и ББ из ..., ..., у предмету избора начелника Градске управе града Краљева, у нејавној седници већа одржаној дана 26.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** пресуда Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-2 У 3035/18 од 09.10.2019. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба подносиоца захтева, поднета против решења Градског већа града Краљева број ...-...-...- ... од 15.01.2018. године, којим се, ставом првим диспозитива, ББ, дипломирани правник из ..., бира за начелника Градске управе града Краљева, на основу спроведеног јавног конкурса број ...-.../...- ... од 22.11.2017. године, ставом другим диспозитива, ББ, поставља за начелника Градске управе града Краљева на пет година, ставом трећим диспозитива, одређено да начелник Градске управе града Краљева ступа на положај даном доношења решења о постављењу на положај, ставом четвртим диспозитива, утврђује се коефицијент и остали елементи за обрачун плате и ставом петим диспозитива, одлучено да се решење објави у „Службеном листу града Краљева“.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због погрешне примене закона и повреде правила поступка подносилац понавља наводе тужбе да је 28.12.2017. године, у 7,40 часова, туженом поднео захтев за изузеће председника Конкурсне комисије ВВ и предложио да се до доношења одлуке о захтеву за изузеће застане са спровођењем јавног конкурса. Међутим, Конкурсна комисија није застала са спровођењем јавног конкурса до одлуке о захтеву за изузеће већ је наставила поступак и истог дана извршила тестирање подносиоца захтева као кандидата по конкурсу. Сматра да су тиме повређена правила управног поступка због чега је оспорено решење

о избору начелника Градске управе града Краљева незаконито. Истиче да је на наведену повреду указивао и у тужби, али да Управни суд на овај његов навод није одговорио нити га је оценио, због чега налази да је побијана пресуда Управног суда незаконита. Поред тога, указује да је оспорено решење супротно члану 141. Закона о општем управном поступку јер у уводу није наведено да га је донео колегијални орган сходно чл. 136. и 137. Закона о општем управном поступку и није наведено да је основ за доношење решења и Уредба о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, што га такође чини незаконитим. Истиче да је Управни суд поступио супротно члану 35. Закона о управним споровима, јер није донео решење о искључењу јавности а у уводу пресуде је навео да је донета у нејавној седници већа. Указује и на непрописан састав поступајућег већа Управног суда. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи. Тражи трошкове за састав захтева.

Противна странка Градско веће града Краљева у одговору на захтев наводи да је побијана пресуда правилна као и оспорено решење.

Противна странка ББ из ... није доставила одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, имајући у виду стање у списима предмета, разлоге дате у образложењу оспореног решења и прописе на које се тужени орган позвао - члан 48. став 3, члан 49. став 2, чл. 97, 99, 100. и 170. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 21/16...113/17) и одредбе Закона о локалној самоуправи, Статута Града Краљева, Одлуке о Градској управи Града Краљева и Одлуке о коефицијентима за обрачун и исплату плата изабраних и постављених лица и запослених у органима Града Краљева, по оцени Управног суда, оспорено решење је правилно и на закону засновано. Ово стога што из списка предмета органа и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган у складу са одредбама Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, након законито спроведеног поступка од стране Конкурсне комисије по јавном конкурсном поступку за попуњавање положаја начелника Градске управе града Краљева, донео на закону засновано решење и за своју одлуку дао разлоге које прихвата суд. Управни суд је ценио наводе тужбе којима се указује на незаконитост поступка и одлука донетих пре оглашавања јавног конкурса од 22.11.2017. године, али је нашао да нису од утицаја на решавање ове управне ствари, јер је предмет оцене у овом спору поступак избора начелника Градске управе града Краљева, по јавном конкурсном поступку од 22.11.2017. године, односно решења туженог од 15.01.2018. године, којим је ББ изабрана за начелника Градске управе града Краљева. С обзиром на то да тужба не садржи разлоге због којих се оспорава решење туженог органа којим је ББ изабрана за начелника Градске управе града Краљева, Управни суд је нашао да се осталим наводима тужбе не доводи у сумњу законитост оспореног решења.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева да је Управни суд доношењем побијане пресуде битно повредио правила поступка, и то повредом права подносиоца на образложену судску одлуку. Ово стога што је тужилац у тужби истицао, а што у основи понавља и у захтеву за преиспитивање судске одлуке, да је 28.12.2017. године, у 7,40 часова, туженом поднео захтев за изузеће председника Конкурсне комисије ВВ и предложио да се до доношења одлуке о захтеву за изузеће застане са спровођењем предметног јавног конкурса. Међутим, Конкурсна комисија није застала са спровођењем јавног конкурса до одлуке о захтеву за изузеће већ је наставила поступак и истог дана извршила тестирање подносиоца захтева као кандидата по конкурсу. Сматра да су тиме повређена правила управног поступка због чега је оспорено решење о избору начелника Градске управе града Краљева незаконито. У образложењу побијане пресуде су цитирани ови наводи тужбе, али их Управни суд није оценио.

Врховни касациони суд указује да у образложењу правилно образложене одлуке морају бити наведена и размотрена суштинска питања за доношење одлуке, односно наведени одговарајући и довољни разлози за одлуку.

Наводима тужбе да је тужени био дужан да застане са поступком у предметној управној ствари до доношења одлуке по захтеву тужиоца за изузеће председника Конкурсне комисије, тужилац указује да сматра да су у поступку начињени процедурални пропусти који одлуку донету у том поступку чине незаконитом. Законитост управног рада подразумева објективност и личну непристрасност службених лица у управном поступку – како при вођењу поступка, тако и приликом решавања, које се, поред осталог, обезбеђују кроз институт изузећа уређен одредбама чл. 40. и 41. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16). Стога се, по оцени Врховног касационог суда, ради о суштинском питању за доношење одлуке, па је тиме што је пропустио да оцени те наводе тужбе, Управни суд повредио право подносиоца захтева на образложену судску одлуку.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да је оспорено решење супротно члану 141. Закона о општем управном поступку јер у уводу није наведено да га је донео колегијални орган сходно чл. 136. и 137. Закона о општем управном поступку и није наведено да је основ за доношење решења и Уредба о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, што га такође чини незаконитим, па је нашао да су ови наводи неосновани. Наиме, у уводу оспореног решења наведено је да га је донело Градско веће града Краљева и пропис о његовој надлежности, у складу са одредбом члана 141. став 2. Закона о општем управном поступку.

Врховни касациони суд је оценио као неоснован и навод захтева да је Управни суд поступио супротно члану 35. Закона о управним споровима тиме што није донео решење о искључењу јавности а у уводу побијане пресуде је навео да је донета у нејавној седници већа. Ово стога што из достављених списа предмета Управног суда произлази да у предмету Управног суда I-2 У 3035/18 није била искључена јавност већ да је побијана пресуда донета након усмене и јавне расправе одржане на основу члана 35. Закона о управним споровима. Управни суд је побијану пресуду донео у већу након

већања и гласања које се, на основу одредбе члана 40. став 5. Закона о управним споровима, врши без присуства странака.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је нашао да су побијаном пресудом повређена правила поступка која су од утицаја на решење ствари, па је, на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде и предмет вратио Управном суду да донесе нову одлуку о тужби подносиоца образложеном на уставноправно прихватљив начин.

Врховни касациони суд није одлучивао о захтеву подносиоца за накнаду трошкова, јер овом пресудом није окончан поступак по тужби, него је захтев уважен, побијана пресуда Управног суда укинута и предмет враћен Управном суду на поновно одлучивање, па ће се о трошковима поступка поводом правног лека одлучити у коначној одлуци на основу одредбе члана 165. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...87/18), на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

26.06.2020. године, Узп 45/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић